

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงฝึกอยู่ในการจดจำระลึกถึงจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ลูกๆ ไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกๆ จะกลายเป็นผู้โชคดี
- คำตอบ:** ศรัทธาของพ่อคือ ลูกๆ จงเป็นผู้ชนะการหลับนอน เวลาเข้าตุนั้นดีมาก จงตื่นเวลานั้นและจดจำพ่อ พ่อของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ที่โชคดีมาก หากลูกไม่ตื่นนอนแต่เข้าตุนั้นและยังคงหลับไหล ลูกก็จะพ่ายแพ้ แค่นอนและกินเท่านั้นหมายถึงการพ่ายแพ้ ดังนั้นจงปลุกฝังนิสัยของการตื่นแต่เข้าตุนั้น
- เพลง:** ลูกเสียเวลากลางคืนไปกับการหลับนอนและสูญเสียกลางวันไปกับการรับประทาน

โอมซานติ นี่คือการเรื่องราวสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า ลูกๆ จริงๆ แล้ว การกินและการนอนนั้นไม่ใช่ชีวิต เพราะลูกๆ ได้รับทานอัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ อารมณ์ของลูกๆ จึงกำลังเต็มเปี่ยม ดังนั้นการนอนและการกินหมายถึงการพ่ายแพ้ มีการสรรเสริญการตื่นนอนแต่เข้าตุนั้นไว้อย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและในหนทางของความรู้ด้วย เพราะมีความสงบมากในตอนเข้าตุนั้น ทุกดวงวิญญาณอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของตน พวกเขาย่อย่างปราศจากร่างและพักผ่อน เวลานั้นลูกๆ จะมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างมากมาย ระหว่างวันมีความวุ่นวายของมายามากมาย เวลานั้นเท่านั้นที่ดี เวลานั้นเรากำลังจะเป็นเพชรจากที่เป็นเปลือกหอย พ่อพูดกับลูกๆ ว่า ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อและพ่อเป็นลูกของลูกๆ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกลายเป็นลูกได้อย่างไร พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่านจริงๆ แล้ว ไม่ว่าจะทำอย่างไรพ่อก็เป็นนักธุรกิจ ร่างกายและจิตใจของลูกมีค่าเพียงเปลือกหอย ไม่ได้มีค่าแม้สักดวงเดียว พ่อรับเอาสิ่งเก่าๆ ทั้งหลายของลูกและคืนสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกๆ ดูแลเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกร้องเพลงมาหลายชาติแล้วว่า ฉันจะอุทิศตัวให้แก่ท่าน ฉันจะสังเวยตัวเอง ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีคนอื่น เพราะทุกคนเป็นเจ้าของสาว พวกเขาคงจดจำเจ้าบ่าวผู้เดียวฉันนั้น จงลิ้มรสชาติและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและขอให้มีการจดจำระลึกถึงเพียงผู้เดียวจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ลูกๆ ไม่จดจำร่างกายของตนหรือผู้อื่น ลูกต้องฝึกฝนให้มากเช่นนั้น เวลาเข้าตุนั้นดีมาก นี่คือการจารึกแสงบุญที่แท้จริงของลูก ผู้คนไปสู่การจารึกแสงบุญหลายชาติแล้ว แต่พวกเขาก็ไม่ได้รับการหลุดพ้น เหล่านั้นจึงเป็นการจารึกแสงบุญที่ผิด นี่คือการจารึกแสงบุญทางจิตที่แท้จริงของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อผู้คนไปสู่การจารึกแสงบุญ พวกเขาคงจดจำอาณาเขต ภาริณาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาจะพูดถึงสถานที่จารึกแสงบุญทั้งสี่แห่ง ลูกได้ไปสถานที่จารึกแสงบุญที่แห่งแล้ว ลูกทำการกราบไหว้บูชามากมายเพียงไร ลูกทำสิ่งนั้นถึงครั้งวงจร ไม่มีใครรู้เรื่องเหล่านี้ พ่อตัวท่านเองเท่านั้นมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ท่านมาเป็นผู้นำทางและพาลูกๆ กลับไปด้วย ท่านเป็นผู้นำทางที่แสนมหัศจรรย์เหลือเกิน ท่านพาลูกๆ ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต คนอื่นไม่อาจเป็นผู้นำทางเช่นนั้นได้ ชันยาสซีเพียงแต่พูดถึงดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาไม่อาจใช้สำนวนที่ว่า “การหลุดพ้นในชีวิต” พวกเขาคิดว่าความสุขชั่วคราเป็นเหมือนมุลกา ลูกรู้ว่าพ่อคือ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข โอแม่และพ่อ เมื่อพวกเราเป็นลูกๆ ของท่าน ความทุกข์ทั้งหมดของเราถูกขจัดทิ้ง เรามีความสุขถึงครั้งวงจร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ใช่มั้ย อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกหมกมุ่นอยู่กับธุรกิจ ฯลฯ ลูกก็ลืมสิ่งนี้ ลูกไม่ตื่นแต่เข้าตุนั้น ผู้ที่หลับไหลก็จะพ่ายแพ้ ลูกรู้ว่าจริงๆ แล้ว ลูกได้รับชาติเกิดที่เป็นเหมือนเพชร แม้แต่เวลานี้ หากลูกไม่ตื่นขึ้นมาก็เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีโชค เพราะลูกไม่ได้ตื่นแต่เข้าตุนั้นและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดและผู้ที่เป็นเจ้าบ่าว เจ้าบ่าวแยกจากลูกมาถึงครั้งวงจรและทั้งวงจรลูกก็ลืมพ่อ จากนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็จดจำท่านในรูปแบบของผู้เป็นที่รักหรือพ่อ เจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าว ท่านยังถูกเรียกว่าพ่ออีกด้วย เวลานั้นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกส่วนตัว ดังนั้นลูกจึงต้องทำตามศรัทธาของท่าน หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็จะล้ม ศรัทธาหมายถึงคำสั่งของชีพบาบา ลูกไม่อาจพูดได้ว่า เราไม่รู้ที่เราได้รับคำสั่งของใคร ลูกควรจะเข้าใจว่าท่านยังรับผิดชอบคำสั่งที่ผู้อื่นให้อีกด้วย เหมือนกับทางโลกที่พ่อจะรับผิดชอบลูกๆ ของเขา “ลูกแสดงให้เห็นถึงพ่อ” ร่างกายของบราห์มานี้แสดงให้เห็นถึงพ่อ เขาเป็นลูกผู้เป็นที่รักมาก มีลูกๆ ที่ดีมากหลายคนไม่รู้ว่าพวกเขาทำตามคำสั่งของใคร หรือใครให้คำสั่งแก่พวกเขา แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่จดจำบาบา พวกเขาไม่ได้ตื่นแต่เข้าตุนั้นและจดจำบาบา ดังนั้นบาปของพวกเขาก็ไม่ได้รับการปลดปล่อย บาบาบอกลูกๆ ว่า พ่อทำความเพียรพยายามมากมายเหลือเกิน แต่กระนั้นความทุกข์ทรมานของกรรมก็ยังคงดำเนินต่อไป เพราะไม่ใช่แค่เพียงชาติเกิดเดี่ยวนั้นเท่านั้น มีบัญญัติกรรมของหลายชาติเกิด ลูกได้รับคำสั่งว่า เมื่อลูกบอกบาบาเกี่ยวกับบาปเพียงชาติเกิดเดี่ยวนั้น บาปครึ่งหนึ่งก็จะถูกตัดทิ้งไป พ่อพูดว่า พ่อรู้และดรามราชก็รู้ว่า ลูกเคยทำบาปมากมาย ดรามราชให้การลงโทษในลูกของกรรม เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามและทำให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นลูกจะได้รับพระราชวังของกรรม มายาจะไม่

อยู่ที่นั่นที่เธอจะทำให้ผู้คนทำบาปเพื่อที่พวกเขาจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของพระเจ้า และครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของ ราวัน ตัวอย่างของงูก็มาจากที่นี่ด้วย ชันยาสซีเลียนแบบลูกๆ ทำนองเดียวกัน บาบาก็ ตัวอย่างของแมงเม่าที่กำลังส่งเสียงร้องให้แก่ลูกๆ เหมือนกับที่แมงเม่าที่ส่งเสียงร้องนำแมลงไปยังรังของมัน ดังนั้นลูกก็ยังนำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี่ด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็เปลี่ยนพวกเขาจากศูทรมาเป็นบราห์มิน ชื่อของลูกคือบราห์มิน (ครุบราห์มิน) ตัวอย่างของภุมรี (แมงเม่าที่ส่งเสียงร้อง) นี่ดีมาก หลายคนมาที่นี่ในทางปฏิบัติ แต่บางคนอ่อนแอ บางคนตกต่ำ บางคนตาย มายานำพาญใหญ่เข้ามา จริงๆแล้ว ลูกแต่ละคนคือ หนุมาน ไม่ว่ามายาจะนำพาญมามากเพียงไร เราจะไม่เคยล้มบาบาหรือสวรรค์ บาบอบอกลูกๆว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง ผู้คนเร่ร่อนไปในการจาริกแสวงบุญ ที่นี่ ลูกไม่ได้ไปที่อื่น ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อผู้เดียวและดินแดนแห่งความสุขอย่างต่อเนื่อง แท้จริงแล้ว ลูกคือผู้ที่ได้รับชัยชนะ สิ่งนี้คือพลังของโยคะสติปัญญาและพลังของความรู้ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะได้รับพลังและลอร์ดของสติปัญญาก็จะเปิด หากการกระทำของบางคนนั้นผิดกฎ สติปัญญาของพวกเขาจะถูกลอร์ด พ่ออธิบายว่า หากลูกทำสิ่งเช่นนั้น ตามละครแล้ว สติปัญญาของลูกก็ จะถูกลอร์ด ลูกจะไม่อาจบอกใครได้ว่าอย่างนี้เกี่ยวกับกิเลส สำนักของลูกจะกีดกันอยู่ภายในเรื่อยๆว่า นั่นทำบาป มากมายเหลือเกิน ในหนทางของความไม่รู้ สำนักของลูกก็ยังกีดกันด้วยเช่นกัน เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาจะรำให้ ด้วยความทุกข์ระทม แล้วในเวลาสุดท้าย บาปทั้งหมดของเขาก็จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้า การลงโทษจะเริ่มต้นทันทีที่ดวง วิญญาณเข้าไปในลูกของครรรค์ ทุกสิ่งจะถูกจดจำในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน ดังนั้นเวลานี้พ่อจึงพูดว่า ลูกต้องไม่รำให้ ด้วยความทุกข์ระทม ลูกเพียงแค่อย่าทำบาป มีนักโทษ ลูกเองก็เคยเป็นนักโทษ เวลานี้บาบา กำลังปลดปล่อยลูกออกจาก การลงโทษจากลูกของครรรค์ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ พ่อของลูก แล้วลูกจะได้รับการปลดปล่อยออกจากบาปและกลับมาบริสุทธิ์ และหากลูกล้มลง ลูกก็จะเจ็บหนัก ก่อนอื่น มีความหึงหวงที่ไม่บริสุทธิ์ จากนั้นก็มีตัณหาและความโกรธ ตัณหาคือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่สร้างความทุกข์ให้แก่ลูกๆตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลาง จนถึงตอนจบ ลูกทำความเพียรพยายามที่จะได้ รับความสุขตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลางจนถึงตอนจบ ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ บางคนพูดว่าพวกเขาตื่นแต่เช้าตรู่ไม่ได้ ในกรณีนั้นพวกเขาจะไม่อาจรับสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ พวกเขาจะต้องเป็นสาวใช้หรือคนใช้ ที่ นั้นลูกจะไม่ต้องเก็บข้าว ไม่มีคนกวาดถนน ฯลฯ ที่นั่น ในต่างประเทศ แม้แต่เวลานี้พวกเขาก็ไม่มีคนใช้ ฯลฯ ทุกสิ่งจะ สะอาดโดยอัตโนมัติ ที่นั่นจะไม่มียีสสกปรก แต่จะมีสัปเหร่อ สาวใช้และคนรับใช้ พ่อบอกความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆ ทั้ง อาณาจักรอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกเข้าใจละครแล้ว ก่อนอื่น ลูกต้องอธิบายวงจรนี้ จงเชิญผู้ว่าราชการฯ ฯลฯ มา เปิดงาน ลูกๆได้รับคำสั่งว่า ก่อนทำพิธีเปิดงาน จงอธิบายแก่พวกเขาว่า บาร์ตเคยสูงส่งและเวลานี้อยู่อย่างคดโกง เหล่า เทพของบาร์ตที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นมนุษย์ผู้ที่กราบไหว้บูชา แน่แน่นอนว่าลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ พวกเขา เพื่อที่พวกเขาเองจะพูดว่า ลูกอธิบายความลับของวงจรโลกให้แก่พวกเขา ผู้ที่รู้สิ่งต่างๆเหล่านี้คือ ตรีกาลดาร์ชี หากมนุษย์ไม่รู้จักละครนี้แล้ว เขาจะเป็นประโยชน์ใดเล่า ผู้คนมากมายพูดว่าความบริสุทธิ์ของปีเจดีมาก ทุกคนชอบความ บริสุทธิ์ ชันยาสซีบริสุทธิ์ และเหล่าเทพก็ยังบริสุทธิ์ด้วย เหตุนี้เองผู้คนจึงคารวะอยู่เบื้องหน้าพวกเขา อย่างไรก็ตาม นี่ก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ไม่ใช่ว่ากูรูที่เป็นมนุษย์จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับ มาบริสุทธิ์ได้ ลูกควรจะอธิบายว่า โปรตมีความเมตตาต่อตนเองและเข้าใจสิ่งนี้ เพื่อที่ว่าสถานภาพของคุณจะได้สูงมาก จง อธิบายแก่พวกเขาว่าชาวบาร์ตกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากที่เป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร และเหล่าเทพ ชาว บาร์ตใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร แน่แน่นอนว่าลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเขา 3000 ปีก่อนพระคริสต์ ชาวบาร์ตเคย เป็นเทพ นั่นเคยเป็นสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้สวรรค์ได้กลายเป็นนรก หากลูกนั่งลงและอธิบายสิ่งนี้ให้แก่พวกเขา ลูกจะได้รับการสรรเสริญอย่างมาก ลูกควรที่จะจัดงานเลี้ยงสำหรับนักหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกัน จากนั้นทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่ กับพวกเขาว่า พวกเขาจะจุดไฟหรือสาธน์น้ำใส่ทุกสิ่งที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าสงครามต้องเกิดขึ้น แม่น้ำเลือดจะไหลนองในบาร์ต เมื่อการแบ่งแยกดินแดนเกิดขึ้น ผู้คนจำนวนมากไร้ที่อยู่อาศัย รัฐบาลแยกกันอย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้ในละคร ด้วยเช่นกัน พวกเขาต่อสู้กันเองและสร้างความขัดแย้ง ตอนแรก อินดูสถานและปากีสถานไม่ได้แยกกัน แม่น้ำเลือดต้อง ไหลนองในบาร์ต เพราะด้วยสิ่งนี้แม่น้ำเนยจึงจะไหลรินที่นั่นได้ แล้วผลที่ตามมาคืออะไร มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นปลอดภัย ลูกๆพันดาวาสันแนแฝงตัว ดังนั้น ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการฯ ก่อนอื่น ลูกต้องสรรเสริญผู้ที่ลูกจะต้องไปพบ อย่างไรก็ตาม ลูกเท่านั้นเข้าใจความลับของสิ่งที่เขียนเกี่ยวกับพวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจว่าอาณาจักรนี้เป็นเหมือน ภาพลวงตา ตามละครแล้ว พวกเขาวางแผนไว้แล้ว ในมหาภารตะ พวกเขาแสดงให้เห็นว่ามีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก เกิดขึ้น จะไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากที่ยิ่งใหญ่นั้นเกิดขึ้น ความรู้ของวงจรโลกควรจะก้องอยู่ในลูกๆทุกขณะ ก่อนอื่น พวกเขาควรจะเข้าใจว่าใครคือผู้ที่ให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ เพียงแค่นี้พวกเขาก็จะเข้าใจว่า แท้จริงแล้ว ตนก็เป็น ลูกๆของชีวาและยังเป็นลูกๆของประชาบิดาบราห์มาอีกด้วย นี่คือต้นไม้อำนาจมนุษย ประชาบิดาบราห์มาเป็นปฐวอด บราห์มาเป็นผู้อาวุโสที่สุดในต้นไม้อำนาจมนุษย ชีวาจะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น ท่านถูกเรียกว่า พ่อ สมญา “ปู่ของปฐวอด” เป็นของ

ประชาธิปไตยประชาธิปไตย แน่แน่นอนว่ายังต้องมียายและหลานๆด้วย ลูกต้องอธิบายทุกเรื่องนี้ ซิวาเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านสร้างโลกผ่านบราห์มา ลูกรู้ว่ามิกี้ชั่วคน (รุ่น) ลูกควรจะอธิบายให้แก่ผู้ว่าราชการว่า นิทรรศการเช่นนั้นควรจะเกิดขึ้น ในทุกมุมถนนและมีการเตรียมการเพื่อพวกเรา เราไม่มีแม่แต่ที่ดินสามตารางฟุตแต่กระนั้นเราก็ได้กลายเป็นนายของโลก หากท่านจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเรา เราก็จะทำงานรับใช้เพื่อทำให้บาร์ตกกลายเป็นสวรรค์ หากพวกเขาให้การช่วยเหลือแม้เพียงเล็กน้อยแก่ลูกๆ ผู้คนทั้งหลายก็จะเริ่มพูดกันว่า แม้แต่ผู้ว่าราชการก็ยังมาเป็นบราห์มากุมาร อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกที่มีค่าเพียงเปลือกหอยให้แก่พ่อ แล้วจงดูแลสิ่งเหล่านั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จงจัดการติดยึดออกจากสิ่งเหล่านั้น

2. จงตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก จงมีชัยชนะเหนือมายาด้วยพลังความรู้และพลังโยคะของสติปัญญา

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่โบยบินอยู่ในสภาพโบยบินอยู่เสมอด้วยปีกของความจริง จังกระตือรือร้น

พร้อมกับการมีความรู้และโยคะ ขอให้มีความจริงจังกระตือรือร้นใหม่ๆในทุกขณะของทุกวัน ในทุกการกระทำของลูก สิ่งนี้คือพื้นฐานของสภาพที่โบยบิน ไม่ว่างานนั้นจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าจะเป็นการทำความสะอาด ล้างจาน หรืองานปกติทั่วไป ขอให้มีความจริงจังกระตือรือร้นอย่างเป็นธรรมชาติและมั่นคงในสิ่งนั้นด้วย ดวงวิญญาณที่สูงส่งจะโบยบินอยู่ในสภาพโบยบินอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอด้วยปีกของความจริง จังกระตือรือร้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่เคยรู้สึกสับสน หรือเหนื่อยล้ากับเรื่องเล็กน้อยๆ แล้วหยุดพัก

คติพจน์: ผู้ที่มีหัวใจที่อ่อนน้อม ไม่รู้เหนื่อย และเป็นแสงที่ลูกโชติช่วงอยู่เสมอ คือ ผู้ให้คุณประโยชน์โลก

*** โอม ขานติ ***